

UREDBA (EU) 2019/518 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 19. ožujka 2019.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 u pogledu određenih naknada za prekogranična plaćanja u Uniji i naknada za preračunavanje valuta****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Od donošenja uredbi (EZ) br. 2560/2001 ⁽⁴⁾ i (EZ) br. 924/2009 ⁽⁵⁾ Europskog parlamenta i Vijeća naknade za prekogranična plaćanja u eurima između država članica europodručja značajno su se smanjile na razine koje su u velikoj većini slučajeva neznatne.
- (2) Prekogranična plaćanja u eurima iz država članica izvan europodručja čine međutim oko 80 % svih prekograničnih plaćanja iz država članica izvan europodručja. Naknade za takva prekogranična plaćanja i dalje su pretjerano visoke u većini država članica izvan europodručja, iako pružatelji platnih usluga koji se nalaze u državama članicama izvan europodručja imaju pristup istim učinkovitim infrastrukturama za obradu tih transakcija uz vrlo niske troškove kao i pružatelji platnih usluga koji se nalaze u europodručju.
- (3) Visoke naknade za prekogranična plaćanja i dalje su prepreka potpunom uključivanju poduzeća i građana iz država članica izvan europodručja u unutarnje tržište, što utječe na njihovu konkurentnost. Zbog tih visokih naknada produljuje se postojanje dviju kategorija korisnika platnih usluga u Uniji: korisnici platnih usluga koji ostvaruju korist od jedinstvenog područja plaćanja u eurima „SEPA” i korisnici platnih usluga koji plaćaju visoke troškove za svoja prekogranična plaćanja u eurima.
- (4) Kako bi se olakšalo funkcioniranje unutarnjeg tržišta i uklonile nejednakosti između korisnika platnih usluga u državama članicama europodručja i onih u državama članicama izvan europodručja u pogledu prekograničnih plaćanja u eurima, nužno je osigurati da su naknade za prekogranična plaćanja u eurima unutar Unije usklađene s naknadama za odgovarajuća nacionalna plaćanja izvršena u nacionalnoj valuti države članice u kojoj se nalazi pružatelj platnih usluga čije usluge koristi korisnik platnih usluga. Smatra se da se pružatelj platnih usluga nalazi u onoj državi članici u kojoj svoje usluge pruža korisniku platnih usluga.
- (5) Naknade za preračunavanje valuta čine znatan trošak prilikom prekograničnih plaćanja kada se u državi članici platitelja i državi članici primatelja plaćanja upotrebljavaju različite valute. Člankom 45. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ zahtijeva se da naknade i tečaj koji se primjenjuje budu transparentni, u članku 52. stavku 3. te direktive navode se zahtjevi u vezi s obavješćivanjem u pogledu platnih transakcija obuhvaćenih okvirnim ugovorom te su člankom 59. stavkom 2. te direktive obuhvaćeni zahtjevi u vezi s obavješćivanjem za stranke koje nude usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu. Tim zahtjevima u vezi s obavješćivanjem nije postignuta dovoljna transparentnost i usporedivost naknada

⁽¹⁾ SL C 382, 23.10.2018., str. 7.⁽²⁾ SL C 367, 10.10.2018., str. 28.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. veljače 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 4. ožujka 2019.⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 2560/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 2001. o prekograničnim plaćanjima u eurima (SL L 344, 28.12.2001., str. 13.).⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (SL L 266, 9.10.2009., str. 11.).⁽⁶⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.).

za preračunavanje valuta u situacijama u kojima se na bankomatu ili na prodajnom mjestu nude alternativne opcije preračunavanja valuta. Taj manjak transparentnosti i usporedivosti onemogućuje tržišno natjecanje kojim bi se smanjile naknade za preračunavanje valuta i povećava rizik da će platitelji odabrati skupe opcije preračunavanja valuta. Stoga je nužno uvesti dodatne mjere kako bi se potrošače zaštitilo od prekomjernih naknada za usluge preračunavanja valuta i osiguralo da potrošači dobiju informacije koje su im potrebne kako bi odabrali najbolju opciju preračunavanja valuta.

- (6) Kako bi se osiguralo da sudionici na tržištu ne budu suočeni s potrebom za nerazmjerno visokom razinom ulaganja za prilagodbu svoje platne infrastrukture, opreme i procesa radi povećanja transparentnosti, mjere koje je potrebno provesti trebale bi biti primjerene, odgovarajuće i ekonomične. Istodobno, u situacijama u kojima je platitelj suočen s različitim opcijama preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, pružene informacije trebale bi omogućiti usporedbu kako bi platitelj mogao donijeti informiranu odluku.
- (7) Kako bi se postigla usporedivost, naknade za preračunavanje valuta trebale bi za sva plaćanja na temelju kartica biti iskazane na isti način, odnosno kao postotne marže u odnosu na posljednje dostupne referentne devizne tečaje za euro koje je izdala Europska središnja banka (ESB). Marža će se možda morati temeljiti na tečaju koji proizlazi iz dvaju tečaja ESB-a u slučaju preračunavanja između dvije valute koje nisu euro.
- (8) U skladu s općim zahtjevima u vezi s obavješćivanjem o naknadama za preračunavanje valuta koji su utvrđeni u Direktivi (EU) 2015/2366, pružatelji usluga preračunavanja valuta moraju priopćiti informacije o svojim naknadama za preračunavanje valuta prije iniciranja platne transakcije. Stranke koje nude usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu trebale bi pružiti informacije o svojim naknadama za takve usluge na jasan i pristupačan način, na primjer tako da svoje naknade istaknu na šalteru ili digitalno prikažu na terminalu ili zaslonu u slučaju kupnje na internetu. Uz informacije iz članka 59. stavka 2. Direktive (EU) 2015/2366 te bi stranke prije iniciranja plaćanja trebale pružiti izričite informacije o iznosu koji treba platiti primatelju plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja te o ukupnom iznosu koji platitelj treba platiti u valuti računa platitelja. Iznos koji treba platiti u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja trebao bi biti iskazan kao cijena robe i usluga koji se kupuju i mogao bi biti prikazan na blagajni, a ne na terminalu za plaćanje. Valuta koju primatelj plaćanja upotrebljava u pravilu je lokalna valuta, ali u skladu s načelom slobode ugovaranja u pojedinim slučajevima mogla bi to biti neka druga valuta Unije. Ukupan iznos koji platitelj treba platiti u valuti računa platitelja trebao bi se sastojati od cijene robe ili usluga i naknade za preračunavanje valuta. Osim toga, oba iznosa trebala bi biti zabilježena na potvrdi ili na nekom drugom trajnom mediju.
- (9) U pogledu članka 59. stavka 2. Direktive (EU) 2015/2366, ako se na bankomatu ili na prodajnom mjestu nudi usluga preračunavanja valuta, platitelj bi trebao moći odbiti tu uslugu i umjesto toga platiti u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja.
- (10) Kako bi se platiteljima omogućila usporedba naknada za pojedine opcije preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, pružatelji platnih usluga platitelja trebali bi ne samo uvrstiti potpuno usporedive informacije o naknadama koje se primjenjuju za preračunavanje valuta u opće uvjete svojega okvirnog ugovora, već bi te informacije na lako razumljiv i dostupan način također trebali objaviti na elektroničkoj platformi koja je široko dostupna i lako pristupačna, a posebno na svojim internetskim stranicama za korisnike, svojim internetskim stranicama za e-bankarstvo i na svojim aplikacijama za mobilno bankarstvo. To bi omogućilo razvoj internetskih stranica za usporedbu kako bi potrošači lakše mogli uspoređivati cijene kada putuju ili kupuju u inozemstvu. Osim toga, pružatelji platnih usluga platitelja trebali bi upotrebom široko dostupnih i lako pristupačnih elektroničkih komunikacijskih kanala, kao što su SMS poruke, e-pošta ili slanje obavijesti putem aplikacije platitelja za mobilno bankarstvo, podsjetiti platitelje na naknade koje se primjenjuju za preračunavanje valuta kada se plaćanje na temelju kartica vrši u drugoj valuti. Pružatelji platnih usluga trebali bi se s korisnicima platnih usluga dogovoriti o elektroničkom komunikacijskom kanalu putem kojeg će pružiti informacije o naknadama za preračunavanje valuta, vodeći računa o najefikasnijem načinu da te informacije dođu do platitelja. Pružatelji platnih usluga također bi trebali prihvaćati zahtjeve korisnika platnih usluga da ne primaju elektroničke poruke s informacijama o naknadama za preračunavanje valuta.
- (11) Redoviti podsjetnici primjereni su u situacijama kada platitelj tijekom duljih razdoblja boravi u inozemstvu, na primjer kada je platitelj upućen na rad ili studira u inozemstvu ili ako platitelj redovito koristi karticu za kupnju na internetu u lokalnoj valuti. Obveza slanja takvih podsjetnika ne bi zahtijevala nerazmjerna ulaganja radi prilagodbe postojećih poslovnih procesa pružatelja platnih usluga i njegove infrastrukture za obradu plaćanja te bi se njome osigurala bolja informiranost platitelja o različitim opcijama preračunavanja valuta.

- (12) Komisija bi Europskom parlamentu, Vijeću, ESB-u i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru trebala podnijeti izvješće o primjeni pravila o ujednačavanju troškova prekograničnih plaćanja u eurima s troškom nacionalnih transakcija u nacionalnim valutama te o učinkovitosti zahtjeva u vezi s obavješćivanjem o preračunavanju valuta koji su utvrđeni u ovoj Uredbi. Komisija bi također trebala analizirati daljnje mogućnosti – i tehničku izvedivost tih mogućnosti – proširenja pravila o jednakim naknadama na sve valute Unije te daljnjeg poboljšanja transparentnosti i usporedivosti naknada za preračunavanje valuta, kao i mogućnost da stranke koje nisu pružatelj platnih usluga platitelja onemoguće i omoguću opciju prihvatanja preračunavanja valuta.
- (13) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog prekograničnog karaktera plaćanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 924/2009

Uredba (EZ) br. 924/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o prekograničnim plaćanjima i transparentnosti naknada za preračunavanje valuta unutar Unije.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Neovisno o prvom podstavku ovog stavka, članci 3.a i 3.b primjenjuju se na nacionalna i prekogranična plaćanja koja su izražena ili u eurima ili u nacionalnoj valuti države članice koja nije euro te koja uključuju uslugu preračunavanja valuta.”;

2. U članku 2. točka 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. „naknada” znači svaki iznos koji pružatelj platnih usluga zaračunava korisniku platnih usluga i koji je izravno ili neizravno povezan s platnom transakcijom, svaki iznos koji pružatelj platnih usluga ili stranka koja pruža usluge preračunavanja valuta zaračunava korisniku platnih usluga za uslugu preračunavanja valuta u skladu s člankom 59. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili kombinacija tih iznosa;

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);

3. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Naknade koje pružatelj platnih usluga zaračunava korisniku platnih usluga za prekogranična plaćanja u eurima jednake su naknadama koje taj pružatelj platnih usluga zaračunava za odgovarajuća nacionalna plaćanja jednake vrijednosti u nacionalnoj valuti države članice u kojoj se nalazi pružatelj platnih usluga čije usluge koristi korisnik platnih usluga.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Naknade koje pružatelj platnih usluga zaračunava korisniku platnih usluga za prekogranična plaćanja u nacionalnoj valuti države članice koja je dostavila svoju odluku o proširenju primjene ove Uredbe na svoju nacionalnu valutu u skladu s člankom 14. jednake su naknadama koje taj pružatelj platnih usluga zaračunava korisnicima platnih usluga za odgovarajuća nacionalna plaćanja jednake vrijednosti i u istoj valuti.”;

(c) stavak 3. briše se,

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stavci 1. i 1.a ne primjenjuju se na naknade za preračunavanje valuta.”;

4. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.a

Naknade za preračunavanje valuta povezane s transakcijama na temelju kartica

1. U pogledu zahtjeva u vezi s obavješćivanjem o naknadama za preračunavanje valuta i primjenjivom tečaju, kako je utvrđeno u članku 45. stavku 1., članku 52. stavku 3. i članku 59. stavku 2. Direktive (EU) 2015/2366, pružatelji platnih usluga i stranke koje pružaju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, kako je navedeno u članku 59. stavku 2. te direktive, iskazuju ukupne naknade za preračunavanje valuta kao postotnu maržu u odnosu na posljednje dostupne referentne devizne tečaje za euro koje je izdala Europska središnja banka (ESB). Ta marža mora se priopćiti platitelju prije iniciranja platne transakcije.

2. Pružatelji platnih usluga također moraju marže iz stavka 1. objaviti na razumljiv i lako dostupan način na elektroničkoj platformi koja je široko dostupna i lako pristupačna.

3. Uz informacije iz stavka 1., stranka koja pruža usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu mora platitelju prije iniciranja platne transakcije dati sljedeće informacije:

(a) iznos koji bi trebalo platiti primatelju plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja;

(b) iznos koji treba platiti platitelj u valuti računa platitelja.

4. Stranka koja pruža usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili prodajnom mjestu mora jasno prikazati informacije iz stavka 1. na bankomatu ili na prodajnom mjestu. Prije iniciranja platne transakcije ta stranka također obavješćuje platitelja o mogućnosti plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja te o mogućnosti da preračunavanje valuta naknadno izvrši pružatelj platnih usluga platitelja. Informacije iz stavaka 1. i 3. moraju se platitelju također staviti na raspolaganje na trajnom mediju nakon iniciranja platne transakcije.

5. Pružatelj platnih usluga platitelja šalje platitelju elektroničku poruku s informacijama iz stavka 1. za svaku platnu karticu koju je pružatelj platnih usluga platitelja izdao platitelju i koja je povezana s istim računom, bez nepotrebnog odgađanja nakon što pružatelj platnih usluga platitelja zaprimi nalog za plaćanje za podizanje gotovine na bankomatu ili za plaćanje na prodajnom mjestu koji je izražen u bilo kojoj valuti Unije različitoj od valute računa platitelja.

Neovisno o prvom podstavku, takva poruka šalje se jednom u svakom mjesecu u kojem pružatelj platnih usluga platitelja od platitelja primi nalog za plaćanje izražen u istoj valuti.

6. Pružatelj platnih usluga dogovara se s korisnikom platnih usluga o elektroničkom komunikacijskom kanalu ili kanalima koji su široko dostupni i lako pristupačni i putem kojih će pružatelj platnih usluga slati poruku iz stavka 5.

Pružatelj platnih usluga mora korisnicima platnih usluga ponuditi mogućnost da onemoguće opciju primanja elektroničkih poruka iz stavka 5.

Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga mogu se dogovoriti da se stavak 5. i ovaj stavak ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično ako korisnik platnih usluga nije potrošač.

7. Informacije iz ovog članka pružaju se bez naplate naknade te na neutralan i razumljiv način.”;

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.b

Naknade za preračunavanje valuta u vezi s kreditnim transferima

1. Kada pružatelj platnih usluga platitelja nudi uslugu preračunavanja valuta u vezi s kreditnim transferom, kako je definiran u članku 4. točki 24. Direktive (EU) 2015/2366, koji je iniciran izravno online koristeći internetske stranice ili aplikaciju za mobilno bankarstvo pružatelja platnih usluga, pružatelj platnih usluga, u odnosu na članak 45. stavak 1. i članak 52. stavak 3. te direktive, platitelja prije iniciranja platne transakcije na jasan, neutralan i razumljiv način obavješćuje o procijenjenim naknadama za usluge preračunavanja valuta koje se primjenjuju na taj kreditni transfer.

2. Pružatelj platnih usluga prije iniciranja platne transakcije priopćuje platitelju na jasan, neutralan i razumljiv način procijenjeni ukupan iznos kreditnog transfera u valuti računa platitelja, uključujući sve naknade za transakcije i sve naknade za preračunavanje valuta. Pružatelj platnih usluga također mora primatelju plaćanja priopćiti procijenjeni iznos koji se primatelju plaćanja šalje u valuti koju primatelj plaćanja upotrebljava.”;

6. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Preisпитivanje

1. Do 19. travnja 2022. Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću, ESB-u i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni i učinku ove Uredbe, koje posebno sadržava:

- (a) evaluaciju načina na koji pružatelji platnih usluga primjenjuju članak 3. ove Uredbe, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2019/518 Europskog parlamenta i Vijeća (*);
- (b) evaluaciju razvoja opsegâ i naknada za nacionalna i prekogranična plaćanja u nacionalnim valutama država članica i u eurima od donošenja Uredbe (EU) 2019/518;
- (c) evaluaciju učinka članka 3. ove Uredbe, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2019/518, na razvoj naknada za preračunavanje valuta i drugih naknada povezanih s platnim uslugama i na platitelje i na primatelje plaćanja;
- (d) evaluaciju procijenjenog učinka izmjene članka 3. stavka 1. ove Uredbe, kako bi se obuhvatile sve valute država članica;
- (e) evaluaciju načina na koji pružatelji usluga preračunavanja valuta primjenjuju zahtjeve u vezi s obavješćivanjem utvrđene u člancima 3.a i 3.b ove Uredbe i nacionalnom zakonodavstvu kojim se provodi članak 45. stavak 1., članak 52. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2366, te jesu li ta pravila povećala transparentnost naknada za preračunavanje valuta;
- (f) evaluaciju toga jesu li se i u kojoj mjeri pružatelji usluga preračunavanja valuta suočili s poteškoćama u praktičnoj primjeni članka 3.a i 3.b ove Uredbe i nacionalnog zakonodavstva kojim se provodi članak 45. stavak 1., članak 52. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2366;
- (g) analizu troškova i koristi komunikacijskih kanala i tehnologija koje pružatelji usluga preračunavanja valuta koriste ili koji su im dostupni, a kojima se može dodatno poboljšati transparentnost naknada za preračunavanje valuta, uključujući evaluaciju toga postoje li određeni kanali koje bi pružatelji platnih usluga trebali biti obvezni nuditi za slanje informacija iz članka 3.a.; ta analiza uključuje i procjenu tehničke izvedivosti istodobnog otkrivanja informacija iz članka 3.a stavaka 1. i 3. ove Uredbe, prije iniciranja svake transakcije, za sve opcije preračunavanja valuta dostupne na bankomatu ili na prodajnom mjestu;
- (h) analizu troškova i koristi uvođenja mogućnosti da platitelji blokiraju opciju preračunavanja valuta koju nudi stranka koja nije pružatelj platnih usluga platitelja na bankomatu ili na prodajnom mjestu te da promijene svoje odabrane opcije u tom pogledu;
- (i) analizu troškova i koristi uvođenja zahtjeva da pružatelj usluga platnog prometa platitelja, prilikom pružanja usluga preračunavanja valuta u vezi s pojedinačnom platnom transakcijom, primjenjuje tečaj preračunavanja valuta koji se primjenjuje u trenutku iniciranja transakcije pri obračunu i namirenju transakcije.

2. Izvješće iz stavka 1. ovog članka obuhvaća barem razdoblje od 15. prosinca 2019. do 19. listopada 2021. U njemu se uzimaju u obzir specifičnosti raznih platnih transakcija, pri čemu se posebno razlikuju transakcije inicirane na bankomatu i na prodajnom mjestu.

Pri pripremi svojeg izvješća Komisija se može koristiti podacima koje su države članice prikupile u vezi sa stavkom 1.

(*) Uredba (EU) 2019/518 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 u pogledu određenih naknada za prekogranična plaćanja u Uniji i naknada za preračunavanje valuta (SL L 91, 29.3.2019., str. 36.).”

Članak 2.

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Primjenjuje se od 15. prosinca 2019., osim sljedećih odredbi:
- (a) članak 1. točka 6. primjenjuje se od 18. travnja 2019.;
 - (b) članak 1. točke 4. i 5., u vezi s člankom 3.a stavcima od 1. do 4. i člankom 3.b. Uredbe (EZ) br. 924/2009, primjenjuju se od 19. travnja 2020.;
 - (c) članak 1. točka 4., u vezi s člankom 3.a stavcima 5. i 6. Uredbe (EZ) br. 924/2009, primjenjuje se od 19. travnja 2021.;
 - (d) članak 1. točka 4., u vezi s člankom 3.a stavkom 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009 u mjeri u kojoj se odnosi na članak 3. a stavke od 1. do 4. te uredbe, primjenjuje se od 19. travnja 2020.;
 - (e) članak 1. točka 4., u vezi s člankom 3.a stavkom 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009 u mjeri u kojoj se odnosi na članak 3. a stavke 5. i 6. te uredbe, primjenjuje se od 19. travnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. ožujka 2019.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
G. CIAMBA